

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 10. december 2003
(OR. en)**

15708/03

LIMITE

**PESC 768
CODUN 50
CONOP 64
COARM 21**

NOTE

fra: Rådet
til: Det Europæiske Råd

Tidl. dok. nr.: 15656/03

Vedr.: Bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben
– EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben

I bilaget følger til delegationerne den tekst til EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der blev godkendt af Rådet den 9. december 2003, med henblik på vedtagelse i Det Europæiske Råd.

EU'S STRATEGI
MOD SPREDNING AF MASSEØDELÆGGELSESVÅBEN

Det Europæiske Råd i Thessaloniki vedtog en erklæring om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben. På basis af de allerede fastlagte grundprincipper forpligtede medlemsstaterne sig på at arbejde videre med og opstille en sammenhængende EU-strategi mod spredning inden udgangen af 2003 og på at give høj prioritet til videreudvikling og gennemførelse af den handlingsplan, Rådet vedtog i juni.

Nedenfor følger til delegationerne det udkast til strategi, der er blevet udarbejdet for at efterkomme erklæringen fra Thessaloniki.

INDLEDNING

1. Spredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler som f. eks. ballistiske missiler udgør en stadig større trussel mod den internationale fred og sikkerhed. Selv om de internationale traktatbaserede ordninger og eksportkontrolforanstaltninger har lagt en dæmper på spredningen af masseødelæggelsesvåben og fremføringsmidler, er der en række stater, som har forsøgt eller forsøger at udvikle sådanne våben. Risikoen for, at terrorister kommer i besiddelse af kemiske, biologiske, radiologiske eller fissile materialer og fremføringsmidler dertil, tilfører denne trussel en ny dimension.
2. Som det klart fremgår af den europæiske sikkerhedsstrategi, kan Den Europæiske Union ikke ignorere disse farer. Spredning af masseødelæggelsesvåben og missiler er til fare for vore stater og vore befolkningers sikkerhed og for vore interesser i hele verden. Det må være et centralt element i EU's optræden udadtil at tage denne udfordring op. EU må handle beslutsomt og benytte alle instrumenter og politikker, det har til sin rådighed. Vort mål er at forebygge, hindre, standse og om muligt fjerne spredningsprogrammer, der giver anledning til bekymring i hele verden.

3. Ikke-spredning, nedrustning og våbenkontrol kan yde et vigtigt bidrag til den globale kamp mod terrorisme ved at mindske risikoen for, at ikke-statslige aktører får adgang til masseødelæggelsesvåben, radioaktive materialer og fremføringsmidler. Vi minder i den forbindelse om Rådets konklusioner af 10. december 2001 om terrortruslens konsekvenser for EU's politik med hensyn til ikke-spredning, nedrustning og våbenkontrol.

KAPITEL I SPREDNING AF MASSEØDELÆGGELSESVÅBEN OG DISSES FREMFØRINGSMIDLER UDGØR EN STADIG STØRRE TRUSSEL MOD DEN INTERNATIONALE FRED OG SIKKERHED

4. Spredningen af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler udgør en stadig større trussel. Det er kun nogle få lande og ikke-statslige aktører, der står bag spredningen, men den udgør en reel trussel, da der sker en udbredelse af teknologier og viden, og på grund af muligheden for, at spredningslandene hjælper hinanden. Disse udviklinger finder sted uden om den nuværende kontrolordning.

5. Stadig større spredning af masseødelæggelsesvåben øger faren for, at de bliver brugt af stater (som illustreret af konflikten mellem Iran og Irak) eller kommer i hænderne på terrorgrupper, som vil kunne udføre aktioner, der har til formål at forårsage omfattende død og ødelæggelse.

6. Spredning af kernevåben: traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) må bevares i sin helhed. Den har bidraget til at bremse og i nogle tilfælde stoppe spredningen af militær nuklear kapacitet, men den har ikke været i stand til helt at forhindre den. Ikke-sprednings- og nedrustningsbestræbelserne risikerer at blive undermineret, hvis stater, der ikke er part i NPT, besidder kernevåben, og hvis stater, der er part i traktaten, ikke overholder dens bestemmelser.

7. Spredning af kemiske våben: Et særligt problem med verifikations- og eksportkontrolordninger er, at materialer, udstyr og knowhow kan have dobbelt anvendelse. En måde, hvorpå man kan vurdere farens størrelse, er ved at undersøge, om et land selv formår at producere prækursorer til kemiske kampstoffer og omdanne disse til våben. Endvidere har flere lande stadig store lagre af kemiske våben, der bør destrueres som foreskrevet i konventionen om forbud mod kemiske våben. Det giver også anledning til bekymring, at der måske findes kemiske våben i stater, der ikke er part i konventionen om forbud mod kemiske våben.

8. Spredning af biologiske våben: selv om effektiv indsættelse af biologiske våben kræver videnskabelig specialviden og anskaffelse af stoffer til effektiv spredning, øges mulighederne for misbrug af teknologi og viden med dobbelt anvendelse som følge af den hurtige udvikling, der sker inden for de biologiske videnskaber. Det er særdeles vanskeligt at forsvare sig mod biologiske våben (de er signaturløse). Desuden kan det være vanskeligt at dæmme op for følgerne af anvendelsen af disse våben, alt efter hvilket stof der er brugt, og om de rettes mod mennesker, dyr eller planter.
9. Spredning af fremføringsmidler i relation til masseødelæggelsesvåben: det giver i stigende grad anledning til bekymring, at flere problemlande udvikler ballistiske programmer og selvstændig kapacitet til at producere mellem- og langdistanceraketter samt krydsermissiler og førerløse luftfartøjer (UAV'er).
10. Alle disse våben vil direkte eller indirekte kunne true Den Europæiske Union og dennes interesser i bredere forstand. Et angreb med masseødelæggelsesvåben på EU's område vil indebære risiko for forstyrrelser i massivt omfang og vil desuden have umiddelbare alvorlige konsekvenser i form af ødelæggelser og tab af menneskeliv. Muligheden for, at terrorister benytter masseødelæggelsesvåben, udgør en direkte og stadig større trussel for vore samfund.
11. I spændingsområder, hvor der udvikles programmer for masseødelæggelses våben, er europæiske interesser potentielt truet, enten i form af konventionelle konflikter mellem stater eller i form af terrorangreb. I disse områder kan grupper af udlændinge, udstationerede og udsendte tropper (baser eller eksterne operationer) og økonomiske interesser (naturressourcer, investeringer, eksportmarkeder) blive berørt, uanset om de er mål for angreb eller ej.
12. Alle EU-medlemsstater og EU-institutioner har et kollektivt ansvar for at forebygge disse risici ved at bidrage aktivt til bekæmpelsen af våbenspredning.
13. EU's Situationscenter har udarbejdet og vil løbende opdatere en trusselvurdering, hvor det benytter alle kilder, som er til rådighed; vi vil løbende tage dette spørgsmål op og fortsat støtte denne proces, navnlig ved at styrke vores samarbejde.

**KAPITEL II DEN EUROPÆISKE UNION KAN IKKE IGNORERE DISSE FARER.
DEN MÅ FINDE ET EFFEKTIVT MULTILATERALT SVAR PÅ DENNE
TRUSSEL**

14. For at imødegå truslen fra masseødelæggelsesvåben med usvækket beslutsomhed må der sættes ind over en bred front og med en bred vifte af aktioner. Vores indsats skal være styret af:

- vores overbevisning om, at en multilateralistisk tilgang på sikkerhedsområdet, herunder nedrustning og ikke-spredning, er den bedste måde til at opretholde international orden og dermed opfylde vor faste beslutning om at værne om, gennemføre og styrke de multilaterale nedrustnings- og ikke-spredningstraktater og -aftaler
- vores overbevisning om at ikke-spredning bør integreres i vores generelle politikker under anvendelse af alle ressourcer og instrumenter, der er til rådighed
- vores faste beslutning om at støtte de multilaterale institutioner, der har til opgave henholdsvis at kontrollere og at sikre overholdelsen af disse traktater
- vor opfattelse, at der er behov for en øget indsats for at styrke konsekvensstyringskapaciteten og forbedre koordineringen
- vores forpligtelse på en streng national og internationalt koordineret eksportkontrol
- vores overbevisning om, at EU må anlægge en stærk og inklusiv holdning for at opnå effektiv ikke-spredning og må bidrage aktivt til international stabilitet
- vores ønske at samarbejde med USA og andre partnere, der har samme mål som os selv.

Ikke desto mindre vil EU fortsat søge at gøre noget ved de underliggende årsager til ustabilitet, bl.a. ved at videreføre og øge sin indsats med hensyn til løsning af politiske konflikter, udviklingsbistand, bekæmpelse af fattigdom og fremme af menneskerettighederne.

15. Præventive foranstaltninger af politisk og diplomatisk art (multilaterale traktater og eksportkontrolordninger) samt inddragelse af de kompetente internationale organisationer udgør den første forsvarslinje. Hvis disse foranstaltninger (herunder politisk dialog og diplomatisk pres) slår fejl, kan der overvejes tvangsindgreb i henhold til kapitel VII i FN's pagt og folkeretten (sanktioner, enten selektive eller globale, tilbageholdelse af transportere og om nødvendigt magtanvendelse). FN's Sikkerhedsråd bør spille en central rolle.

A) *Reel multilateralisme er hjørnестenen i den europæiske strategi for bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben*

16. EU går ind for det multilaterale traktatsystem, der danner det retlige og normative grundlag for alle ikke-spredningsbestræbelser. EU's politik går ud på at arbejde for implementering og global udbredelse af de eksisterende normer for nedrustning og ikke-spredning. Med henblik herpå vil vi arbejde for global udbredelse af NPT, IAEA's sikkerhedskontrolaftaler og tillægsprotokollerne dertil, CWC, BTWC, ICOC og snarlig ikrafttrædelse af CTBT. Det er endvidere EU's politik at arbejde hen imod, at forbuddene mod biologiske og kemiske våben gøres til globalt bindende folkeretlige regler. Endelig er det EU's politik at arbejde for en international aftale om forbud mod produktion af fissilt materiale til kernevåben eller andre nukleare sprænglegemer. EU vil hjælpe tredjelande med at opfylde deres forpligtelser i henhold til multilaterale konventioner og ordninger.

17. Hvis det multilaterale traktatsystem skal bevare sin troværdighed, må det gøres mere effektivt. EU vil navnlig lægge vægt på en politik, der fremmer overholdelse af det multilaterale traktatsystem. Sigtet med denne politik skal være at gøre det lettere at afsløre alvorlige overtrædelser og at håndhæve de forbud og normer, som er opstillet gennem traktatsystemet, bl.a. ved at gøre det muligt at strafforfølge overtrædelser, der er begået under en stats kompetence eller kontrol. Der er behov for effektivt at styrke den rolle, FN's Sikkerhedsråd skal spille, da det i henhold til de multilaterale ordninger i sidste instans er Sikkerhedsrådet, der skal tage stilling til følgerne af overtrædelserne.

18. For at sikre reel mulighed for at afsløre overtrædelser og hindre manglende overholdelse vil EU udnytte de eksisterende verifikationsmekanismer og kontrolsystemer bedst muligt og søge at få dem forbedret. EU vil også støtte oprettelsen af yderligere internationale kontrolinstrumenter og om nødvendigt gennemførelsen af uanmeldte inspektioner under international kontrol, der går videre end de faciliteter, der er anmeldt i henhold til de eksisterende traktatsystemer. EU er rede til i nødvendigt omfang at øge sin politiske, finansielle og tekniske støtte til de agenturer, der står for kontrollen.

19. EU går stærkt ind for at styrke politikker og praksis med hensyn til eksportkontrol inden for og uden for sine grænser i samarbejde med sine partnere. EU vil arbejde hen imod at forbedre de nuværende eksportkontrolmekanismer. Det vil slå til lyd for, at lande uden for de eksisterende ordninger og arrangementer følger effektive eksportkontrolkriterier.

B) *Fremme af et stabilt internationalt og regionalt klima er en forudsætning for bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben*

20. EU er fast besluttet på at gøre sit til at løse de problemer med regional ustabilitet og usikkerhed og de konfliktsituationer, der ligger bag mange våbenprogrammer, i erkendelse af, at ustabilitet ikke opstår i et tomrum. Den bedste løsning på problemet med spredning af masseødelæggelsesvåben er, at landene ikke længere føler, de har brug for dem. Så vidt muligt bør der findes politiske løsninger på de problemer, der får landene til at anskaffe masseødelæggelsesvåben. Jo sikrere landene føler sig, des sandsynligere er det, at de vil opgive sådanne våbenprogrammer: nedrustningsforanstaltninger kan igangsætte en god cirkel, ligesom våbenprogrammer kan føre til våbenkapløb.

21. Med henblik herpå vil EU aktivt fremme regionale sikkerhedsordninger og regionale processer til våbenkontrol og nedrustning. EU's dialog med de berørte lande bør tage i betragtning, at de i mange tilfælde har reelle og legitime sikkerhedsinteresser, men det er helt klart, at spredning af masseødelæggelsesvåben aldrig vil kunne begrundes. EU vil opfordre de pågældende lande til at afstå fra at benytte teknologi og faciliteter, der i særlig grad kan frembyde en risiko for spredning. EU vil udbygge sine samarbejdsbaserede, trusselsreducerende aktiviteter og bistandsprogrammer.

22. EU mener ikke, at det på kort sigt vil være let at finde politiske løsninger på alle de forskellige problemer og ambitioner og den frygt, der præger landene i de regioner, hvor spredningsfaren er størst. EU's politik skal derfor forebygge, hindre, standse og om muligt fjerne spredningsprogrammer, der giver anledning til bekymring, og samtidig søge at gøre noget ved de dybereliggende årsager.

23. Positive og negative sikkerhedsgarantier kan spille en vigtig rolle: de kan både udgøre et incitament til at afstå fra at anskaffe masseødelæggelsesvåben og have en afskrækkende virkning. EU vil fremme videre overvejelser vedrørende sikkerhedsgarantier.

24. Spredning af masseødelæggelsesvåben er en global trussel, der kræver en global indsats. Da Europas sikkerhed imidlertid hænger nøje sammen med sikkerheden og stabiliteten i Middelhavsområdet, bør vi i særlig grad være opmærksomme på spredningsproblematikken dér.

C) *Et nært samarbejde med centrale partnere er afgørende for, om den globale indsats mod spredning kan lykkes*

25. Fælles tilgang og samarbejde med centrale partnere er af afgørende betydning for en effektiv gennemførelse af en ordning for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben.

26. Det er nødvendigt at samarbejde med USA og andre centrale partnere som Den Russiske Føderation, Japan og Canada, hvis den globale kamp mod spredning skal lykkes.

27. For at tackle og begrænse risikoen for spredning som følge af svagheder i visse landes administrative eller institutionelle opbygning bør EU opfordre dem til at blive partnere i kampen mod spredning ved at tilbyde disse lande et program, der tager sigte på at hjælpe dem med at forbedre deres procedurer, herunder indførelse og håndhævelse af strafferetlige gennemførelsesbestemmelser. Bistanden bør omfatte regelmæssige evalueringer, hvilket vil styrke samarbejdsånden og virke tillidsskabende.

28. Et passende samarbejde med FN og andre internationale organisationer vil medvirke til at gøre den globale kamp mod spredning til en succes. EU vil navnlig sørge for, at der bliver udvekslet oplysninger og analyseresultater med NATO inden for de vedtagne rammeaftaler.

KAPITEL III EU MÅ BENYTTE ALLE SINE INSTRUMENTER FOR AT FOREBYGGE, HINDRE, STANDSE OG OM MULIGT FJERNE SPREDNINGSPROGRAMMER, DER GIVER ANLEDNING TIL BEKYMNING I HELE VERDEN

29. Elementerne i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben må integreres over en bred front. Vi har et bredt spektrum af instrumenter til rådighed: multilaterale traktater og verifikationsmekanismer, national og internationalt koordineret eksportkontrol, samarbejdsbaserede programmer til reduktion af truslen, politisk og økonomisk indflydelse (herunder handels- og udviklingspolitikker), forbud mod ulovlige indkøb og som en sidste udvej tvangsforanstaltninger i overensstemmelse med FN-pagten. Alle disse instrumenter er nødvendige, men ingen af dem er tilstrækkelige i sig selv. Vi er nødt til at styrke dem alle og anvende dem, der er mest effektive i hvert

enkelt tilfælde. Den Europæiske Union kan bidrage til denne kollektive indsats takket være dens særlige styrkepunkter og erfaring. Det er vigtigt, at EU's mål som skitseret i denne strategi indgår i dets politik på de enkelte områder, så den bliver så effektiv som muligt.

30. Ved gennemførelsen af vores strategi har vi besluttet især at fokusere på de specifikke foranstaltninger i dette kapitel. Det er en "levende handlingsplan", hvis gennemførelse vil blive løbende overvåget. Den vil regelmæssigt blive revideret og ajourført hvert halve år.

A) *Multilateralismen skal gøres mere effektiv gennem målrettet handling mod spredning*

1) *Arbejde for global anvendelse og om nødvendigt styrkelse af de vigtigste traktater, aftaler og kontrolordninger om nedrustning og ikke-spredning.*

- Iværksættelse af en diplomatisk indsats for at styrke multilaterale aftaler og fremme deres globale anvendelse ved gennemførelsen af Rådets fælles holdning af 17. november 2003.

2) *Fremme af FN's Sikkerhedsråds rolle og forøgelse af dets ekspertise, så det kan klare udfordringen fra spredning af masseødelæggelsesvåben.*

- Arbejde blandt andet for, at Sikkerhedsrådet kan gøre brug af uafhængig ekspertise og af en pulje af let tilgængelig viden med henblik på at kontrollere spredningsaktiviteter, der er en potentiel trussel mod den internationale fred og sikkerhed. EU vil overveje, hvordan UNMOVIC's særlige erfaring med hensyn til kontrol og inspektion kan bevares og udnyttes, f.eks. ved at opstille en liste over eksperter.

3) *Fremme af politisk, finansiel og teknisk støtte til verifikationsordningerne*

- Nu hvor alle EU's medlemsstater har ratificeret IAEA-tillægsprotokollerne, vil EU fordoble sin indsats for at fremme tredjelandes indgåelse af dem.

- Fremme af foranstaltninger, der skal sikre, at ethvert misbrug af civile programmer til militære formål udelukkes effektivt.
- Frigivelse af finansielle midler til støtte for særlige projekter under ledelse af multilaterale institutioner (f.eks. IAEA, CTBTO PrepCom og OPCW), der kunne hjælpe med at opfylde vores mål.
- Fremme af anfægtelsesinspektioner i henhold til konventionen om kemiske våben og derudover. Spørgsmålet vil blive behandlet i CWC's kompetente organer og som led i den politiske dialog med tredjelande.
- Styrkelse af BTWC og CWC og i den forbindelse fortsatte overvejelser om kontrolinstrumenter. BTWC omfatter i øjeblikket ikke nogen kontrolmekanisme. EU må overveje, hvordan overholdelsen af konventionens bestemmelser kan styrkes. Der kunne nedsættes en ekspertgruppe til at rådgive om, hvordan dette kan gøres. EU vil føre an i bestræbelserne på at skærpe bestemmelserne om handel med materiale, der kan anvendes til fremstilling af biologiske våben. EU vil også føre an i støtten til gennemførelsen af BTWC på nationalt plan (f.eks. ved at yde teknisk bistand). EU vil overveje at give støtte til stater, der har administrative eller økonomiske vanskeligheder med den nationale gennemførelse af CWC og BTWC.

4) *Styrkelse af eksportkontrolpolitikker og -praksis i samordning med partnere inden for eksportkontrolordninger; anbefaling, hvor der er relevant, af, at lande uden for de eksisterende eksportkontrolordninger og -arrangementer følger effektive eksportkontrolkriterier; styrkelse af leverandørordninger og europæisk samordning på dette område.*

- EU skal gøres til en førende aktør i eksportkontrolordningerne ved at koordinere EU-ordningerne inden for de forskellige ordninger, støtte de tiltrædende landes medlemskab og eventuelt inddragelse af Kommissionen, fremme en "catch-all"-bestemmelse i ordningerne, hvor den ikke allerede er vedtaget, samt styrke informationsudvekslingen, især med hensyn til følsomme destinationer, følsomme slutbrugere og indkøbsmønstre.

- Styrkelse af effektiv eksportkontrol i et udvidet Europa og vellykket gennemførelse af en peer-review for at formidle god praksis under særlig hensyntagen til udfordringerne i forbindelse med den kommende udvidelse.
 - Indførelse af et program for bistand til stater, der har behov for teknisk viden om eksportkontrol.
 - Sikring af, at Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale gør eksport af kontrollede nukleare produkter og teknologi betinget af, at tillægsprotokollen ratificeres og gennemføres.
 - Fremme af udvidede eksportkontrolordninger med hensyn til immaterielle overførsler af teknologi med dobbelt anvendelse samt effektive foranstaltninger i forbindelse med mæglervirksomhed og omladning.
 - Fremme informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne. Overveje udveksling af oplysninger mellem EU's SITCEN og ligesindede lande.
- 5) *Forøgelse af sikkerheden i forbindelse med spredningsfølsomme materialer, udstyr og ekspertise i EU, så der ikke sker uautoriseret adgang og ikke er risiko for anvendelse til andre formål.*
- Bedre kontrol med højaktive strålekilder. Efter vedtagelsen af Rådets direktiv om kontrol med lukkede højaktive strålekilder bør medlemsstaterne sikre, at det hurtigt gennemføres på nationalt plan. EU skal fremme tredjelandes vedtagelse af lignende bestemmelser.
 - Om nødvendigt styrkelse af den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og anlæg, herunder forældede reaktorer og deres udbrændte brændsel.
 - Skærpelse af EU's og den nationale lovgivning om og kontrol med patogene mikroorganismer og toksiner (både i medlemsstaterne og i de tiltrædende lande), hvor det er nødvendigt. Samarbejdet mellem de strukturer, der beskæftiger sig med folkesundhed, sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og ikke-spredning, bør udvides. Det bør undersøges, om der skal oprettes et EU-center for sygdomskontrol, herunder dets eventuelle opgaver.

- Fremme af dialogen med industrien for at styrke bevidstheden. Der vil blive taget et initiativ til først at fremme dialogen med EU's industri med henblik på at hæve bevidsthedsniveauet over for problemer i forbindelse med masseødelæggelsesvåben, og dernæst dialogen mellem EU's og USA's industri, især inden for den biologiske sektor.

6) *Øget identifikation, kontrol og tilbageholdelse af ulovlige sendinger.*

- Medlemsstaterne må vedtage fælles politikker vedrørende strafferetlige sanktioner over for ulovlig eksport, mæglervirksomhed og smugling i forbindelse med materiale til fremstilling af masseødelæggelsesvåben.
- Der må overvejes foranstaltninger med henblik på kontrol med transit eller omladning af følsomme materialer.
- Støtte til internationale initiativer, der sigter mod identifikation, kontrol og tilbageholdelse af ulovlige sendinger.

B) *Fremme af et stabilt internationalt om regionalt miljø*

1) *Styrkelse af de samarbejdsbaserede EU-programmer til reduktion af truslen sammen med andre lande, med særligt sigte på støtte til nedrustning, kontrol og sikkerhed i forbindelse med følsomme materialer, anlæg og ekspertise.*

- Videreførelse af programmet for nedrustning og ikke-spredning i Den Russiske Føderation ud over juni 2004.
- Forøgelse af EU's samarbejdsbaserede finansiering af trusselreduktion på baggrund af de finansielle overslag efter 2006. Det bør overvejes at oprette en specifik post på Fællesskabets budget til ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og nedrustning. Medlemsstaterne bør opfordres til også at bidrage på nationalt plan. Denne indsats bør omfatte foranstaltninger til styrkelse af kontrollen med ikke-spredning af ekspertise, videnskab og teknologi i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.
- Indførelse af et program for bistand til stater, der har behov for teknisk viden af hensyn til sikkerheden og kontrollen i forbindelse med følsomme materialer, anlæg og ekspertise.

- 2) *Hensynet til ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben bør integreres i EU's politiske, diplomatiske og økonomiske aktiviteter og programmer for at opnå den størst mulige effektivitet.*
- Integrering af ikke-spredningspolitikker i EU's bredere forbindelser med tredjelande i overensstemmelse med konklusionerne på samling i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 17. november 2003, bl.a. ved at indføre en ikke-spredningsklausul i aftaler med tredjelande.
 - Styrkelse af EU's indsats for at løse regionale konflikter ved at udnytte alle tilgængelige instrumenter, især inden for rammerne af FUSP og ESFP.
- C) *Tæt samarbejde med De Forenede Stater og andre nøglepartnere.***
- 1) *Sikring af en passende opfølgning af EU's og USA's erklæring om ikke-spredning fra topmødet i juni 2003.*
 - 2) *Sikring af samordning og, hvor det er relevant, fælles initiativer med andre nøglepartnere.*
- D) *Udvikling af de nødvendige strukturer inden for EU***
- 1) *Afholdelse hvert halve år af en debat om gennemførelsen af EU-strategien på en samling i Rådet (eksterne anliggender).*
 - 2) *Oprettelse, som aftalt i Thessaloniki, af en enhed, der skal fungere som et overvågningscenter med den opgave at overvåge den konsekvente gennemførelse af EU-strategien og indsamle oplysninger og efterretninger i samarbejde med SITCEN. Dette overvågningscenter bør oprettes i Rådets sekretariat, og Kommissionen bør inddrages fuldt ud i arbejdet.*